

**EUGEN D. POPIN
ANONIMUS MAGNUS**

Colecția *Poesis*

Pe coperta I:
ARCHE POPIN din Paris. Acuarelă.
(anonim din secolul al XIX-lea)

© EUGEN D. POPIN și EDITURA ANTHROPOS,
TIMIȘOARA, 2005
All rights reserved
SC ANTHROPOS SRL
GENERAL MANAGER: LUCIAN ALEXIU
TIMIȘOARA
ROMÂNIA

Toate drepturile pentru actuala ediție în limba română
aparțin autorului și Editurii Anthropos.
Reproducerea neautorizată a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
se pedepsește conform legii.

ISBN 973-7985-02-8

Printed in Romania
EUGEN D. POPIN

ANONIMUS MAGNUS

Poeme

ANTHROPOS

pentru mama și Barbara

ANONIMUS MAGNUS

*se dedică d-lui Prof. Dr. Höfling
și d-lui Oberarzt Dr. Overbeck*

...cândva
adormit la umbra florilor de tei
am visat
un bărbat
care-n căușul palmelor întins către mine
îmi cere(-a) apă

binecuvântate
clipele (acelea)
și zborul lui (frânt)
au rămas la porțile lumii...

1.

coborât în somn
păream îngerul
așteptând harul luminii

doar umbra pruncului
bulversând universul
plutea peste cruce și peste lume

uitate
zorii vegheau răsăritul
și râul
și megapolisul trezit iarăși la viață

2.

apoi
doar el
trupul
a fost cel care
va fi vegheat divinul
rugându-se în limba lui ancestrală

de jur împrejur-mi
câteva ființe ocroteau tăcute harul său

3.

într-un târziu
rămas singur
ghemuit în răni
și-n setea mea de zbor

pulsam iarăși deodată cu universul
rătăcind în vălurile lumii

4.

în semiobscuritatea odăii
gândul cutreiera trecerea
iar prin zâmbetul meu amar curgea incolorul

drumul nostru
străbătea marele labirint

5.

dincolo (de cazne)
mijea
viața aceea încă neviață
și palida sclipire a lumii

fără să o bănuiască
“Anonimus Magnus”
își (re)căpătase aripile și zborul

6.

îngenunchiat
mi-am simțit buzele arse
sorbind apă neînceptă
și nesațul lui “a fi”

mă cufundam setos
în pământesc și căldură

7.

într-un târziu
lacrima
și un geamăt abia auzit
m-au însoțit până-n pragul răsăritului

raze calde mi-au mângâiat chipul
trezindu-mă ca și pe prunci

...două umbre –
un bărbat și un prunc –
intrau firesc în măreția zilei...

...cerul
era azuriu și nesfârșit de limpede...

München, ianuarie 2002

INIMA MEA PETICITĂ

străbătusem o jumătate de secol
risipind candoare
și înmulțind păcatele lumii

am mers apoi mai departe
crezând
că toate-și au vremea lor

la inventar
mi-a(m) pus în cârcă
o grămăjoară frumușică

păr alb(it)
spinare încovoiată
o inimă peticită

și încă vreo câteva
nimicuri –
neimportante –

TULBURÂND TĂCEREA

ca și o prințesă barbară
dai buzna în gândul meu
și-n visul meu
tulburând tăcerea
și căutarea
și ziua abia mijind

POEMELE TALE

1.

înainte ca trecutul tău
să-mi fagociteze ingenuitatea
purtam portretul tău în locul eurocardului
(gest pueril și bizar
nu-l regret însă
și-l păstrez în reliquariul personal)

2.

în vreme ce alergam de-a lungul autostrăzii
singur
cu T-shirtul zdrențuit
și transpirat
mi-am pus întrebarea
«la ce(-i) bun(ă) iubirea»

(nu-i așa
asemenea cataclisme spontane
merită totuși arhivate)

3.

mă minunez de biata mea țeastă
unde toate stau laolaltă
ca-ntr-o fortăreață

iar când e noapte
și câte unele nu-și mai află locul
dau buzna pe ziduri
și aruncă cu pietre

(de când mi-ai făcut cadou
un pogon de liniște
am în fiecare dimineață
pietre proaspete la micul dejun

iar în timp ce unii plescăie
savorând omleta cu dulceață de zmeură
și maldărul de cancanuri
eu stau și mă întreb
ce poate fi mai tâmp
decât senzația că nu-ți lipsește nimic)

4.

atât a mai rămas din castelele noastre
ziduri
trepte căzute
salonul
unde clepsidra atârnă de păianjeni
tencuieli scorjite
în care crepusculul își închide nostalgia

(impresionant de mult)

5.

ție
ți s-a făcut deodată
dor de ducă
și dor de lume
și dor de scotocit în răni
și dor de nebunie

o Doamne
iar mie
mi-e dor de tine
și dor s-adorm pe sânul tău

(dar ție
de toate astea nu-ți pasă
și pleci
ca-ntr-un roman de-un leu jumate)

6.

cu siguranță
ai revăzut amurgul
coborând lin
peste parcul englezesc
și splendoarea cerului
plutind peste lac

(ți-aduci aminte
cândva am avut spontana idee
să arunc falusul statuii la rațe)

Regensburg, 1995

7.

n-ai mai venit
ca-n vremuri de demult
să punem rouă-n flori
și-n dimineți sărutul

n-ai mai venit
să punem peste lume
albastrul
și seninul și zborul

n-ai mai venit
când soarele apune
s-adăpostim lumina
în cuibul nostru de iubire

(mi-ai dat doar de-nțeleș
că-s prea romantic
și-s prea sărac)

ȘI MAI APOI

1.

mai apoi

poate doar o piesă de teatru
prost jucată
greșos de prost jucată

(așa e
altceva
nu mai era de unde
și nici de ce)

2.

și reproșuri

printre care rătăcesc adesea
gânduri
și vântul
și șobolani flămânzi

CÂNTECUL LEBEDEI

între noi
n-a mai fost nimic
nici iubire
nici sex
doar priviri piezișe
și tot soiul de șicane

(un final perfect și fără cusur)

AI ÎNVINS

indiferentă
ai privit autostrada
ducându-mă departe de tine

mai apoi
ai lăsat tăcerea
să curgă în voie

iar în cele din urmă
m-ai ignorat
jubilând

IUBIRE(A TA) TELEFONICĂ

zac
precum un cadavru viu
în salonul de terapie intensivă

marea ta iubire
se informează
despre starea pacientului (d.e.p.)

“este
încă în viață
totul a decurs bine – foarte bine”

desigur că simt
sprijinul tău
telefonic

ÎNTÂMPLĂRI CONJUGATE

1.

după care
ai posedat și faimosul certificat de căsătorie

fițuica
n-a ținut însă nici de ploaie și nici de frig

2.

seara
după ce iroseai aproape un ceas în baie

rămâneau
doar vreo câteva minute

să ne mirăm
cât de repede se face noapte

3.

copiii

au răsărit tam-nisam unul după altul

după ce mi-ai dat papucii

i-ai procopsit cu un mulatru – student la
pensie alimentară

MAiestuos DIMINEAȚA

cețoasă
dimineața
traversa maiestuos Alpii

învăluit în iubire
și-n starea de grație
pulverizam sute de kilometri

în preajma-ți
bucuria
se-mpletește mlădios cu lumina

DESPRE SCRIEREA POEMULUI

cuvintele
nu mai sunt litere

iar literele nu mai sunt semne

totu-i (doar) plutire

și zbor

FÂLFÂITUL EȘARFEI

În vreme ce încercam
să scap din visul
în care mă rătăcisem

tu (-mi)
savurai decepția
și angoasa
și frământările-mi

ori de câte ori
încercam să deschid ochii
îmi strecurai între gânduri
iluzii și fâlfâitul eșarfei care-ți acoperea sânii

DECEMBRIE

mă inviți să petrecem Crăciunul împreună

(și) cu toate că eu
nu eram pe lista ta cu dorințe pentru Moș
Crăciun
am primit
totuși
biscuiții tăi preferați

TU

tu nu citești poezie
pentru tine poemele și copiii
sunt o investiție nerentabilă

PIETATE

la slujba din noaptea de Crăciun
ne-am rugat dinaintea icoanelor împreună
fără nici un folos însă

SEARĂ DE MARTIE

decepție
scârbă
resemnare

după toate cele
urma invariabil
doar parada viermelui

POEME PRE- ȘI POSTDECEMBRISTE

1.

mă târăsc până la marginea întunericului
și respir aerul tare care vine de dincolo

din păcate
totul nu-i decât onirica reanimare a iepurelui

Timișoara, 1985

2.

am tăcut

însângerându-mă

sufocând cuvinte

prefăcându-le-n pietre

Timișoara, 1986

3.

nu pot să vorbesc
sunt prea laș

nu pot să tac
sunt prea laș

Timișoara, 1968 – Hofheim, 2005

4.

doar ei au fost generoși
și ploaia
care a binecuvântat caldarâmul
stropit cu sângele lor

noi
respirăm
privim
vorbim

mai suntem
încă
aici

Timișoara, 1989-1990

5.

am uitat să fim umili
nu ne mai umilim
umilințele sunt ieri

nu mai vrem
să fim ieri

(astăzi
e din păcate
ieri-ul de mâine)

Timișoara 1990-2004

6.
(lloyd)

mirosul fraged al ierbii
și-al florilor de măr
se rătăcise în palatul curvelor
unde pute-a urină și bere

uscătorul de mâini
de la pișoarul de lux
bolborosește
deodată cu un bețiv
și-un (fost) maior de miliție

Timișoara, mai 2004

APREHENSIUONE

imaginea celor două țevi de încălzire

ruginite și reci –

se proiectează amenințător pe tâmpla de
gheață

a zăpezii

Hofheim, 2004 *Timișoara, 1986* –

AMURG

amurgul
se ferecase dincolo de coline

așteptarea
îl urma despovărată

țărâna
aluneca încet către rădăcini
acoperind urmele stingerii

în culcușu-i de piatră
logosul triumfător
trebuie să ne-ngăduie
alătura de lucruri

Timișoara, 1986 - Hofheim, 2004

ÎNVINS

memoriei lui Ion Caraion

învins

dar unde

și când

și-n care viață

și-n care moarte

învingătorule

ce te ascunzi în ochi albaștri de duminici

Timișoara, 1990 – Hofheim, 2004

DEPARTELE TĂU

*poetului (celui care a fost *) Ion Caraion*

se megafonează
că nu mai ești

mă cufund în tăcere
și-ndur asemenea focului stins

ei
vor să te-alunge pe-o mare pustie

dar acum
acum departele tău nu mai poate muri

e geamăn cu zborul și razele serii

Timișoara, 1986 – Hofheim,
2004

**chiar dacă pentru unii și altceva decât poet*
– n.n.

CUVÂNTUL CUVINTELOR

noi

cei de-adineaori

nu mai suntem

doar el

poemul –

cuvânt al cuvintelor

Timișoara, 1986 – Hofheim, 2004

ANOTIMPURI ȘI VOLUPTĂȚI

1.

nu fi mâhnit
prea blânde Elizeu
iar cel mai bine-ar fi
să nu mai crezi în tot ce-auzi

căci
fără-a noastră știre
de curve-i plină lumea

2.

pe drumul tău înspre Corint
ascultă doar de gând
de gândul blând
ce-ți vine-n minte
străluminând sfios ispitele nebune

3.

lasă-ți mâhnirea să preacurvească
și să se spurce cu lumea
s-o "muște neclipind din gene"
iară trufia și-ngânfarea
să calce fără milă în picioare

4.

odată ajuns
adună pioşenie
şi rouă
şi pune-le în dar
pe razele ce vestesc zorile

PLUTIRE DE ÎNGER

pentru Bărbi

tristețea
coboară tăcută
în plutirea ei de înger

PRADA VULTURULUI

furtuna se liniștise
iar zgomotul asurzitor al eternității
se retrăsese în spatele cortinei

precum prada inocentă a vulturului
hrăneam peisajul cu propria mea respirație

SIMFONIE DE MAI

pentru Barbara

stinghere
razele nopții
se arcuiiau
peste trupurile noastre incandescente

mai, 2003

DONT TOUCH ME

tăcerea ta
o pun lângă tăcerea mea

și mai apoi
plecăm amândoi

TOAMNA LA VENETIA

ca de obicei
toamna a descins punctual
cu toate geamantanele
și lăzile de voiaj
poșetele și pălăriile
puse cu grijă
unele peste altele

așadar
nu mai puteam corecta nimic
retușa nimic
anula nimic

descumpănit
am acceptat singura alternativă
rămasă la libera mea alegere
și am pornit-o
de-a lungul malului
încercând
să ne regăsim pe nesfârșitul mării

dar briza
aducea din larg
doar miros de alge
și clipocit de vâsle

JURNALUL LUI JONATHAN
(imagini paralele)

1.

uneori
nu te mai pot suporta –
atunci ești acru
și scârbos
și împuțit

2.

tu
ești acela
care trebuie să creadă
fără să pună întrebări
fără să pună totul sub semnul întrebării

3.

n-am înțeles încă
ce-ai voit
în ziua în care m-ai vizitat pe neașteptate –

ai vrut să-ți dovedești ție cine ești
sau să-mi explici mie cine sunt

4.

sigur că prezența ta
a reușit să-mi zgâlțâie slăbiciunea
păcat însă
că totul a fost doar
un **non sens**

FĂRĂ PUDRĂ ȘI MAKE-UP

da Johanna
chiar și dacă-mi pare nespus de rău
acum s-a terminat
irevocabil

sigur
totul va rămâne veșnic și idilic ...
chiar și dacă maestrul Shakespeare
a închis de mult ...

dar eu n-am fost
nici foc
si nici vânt
pentru tine

...!

OBSCENITĂȚI NEVINOVATE

ei și ...

de luni dimineața
până duminică seara
mi-am umplut cotidianul
cu nimic
de fapt cu vid
pardon –
mai exact spus –
cu obscenități nevinovate ...

...bineînțeles
că asta n-o știe nimeni -
nici măcar tu Jonathan
n-ai vrut să ști
ce excremente au rămas în urmă

LITERELE

într-o seară
am fost agresat ...

doar verbal
de fapt
n-a fost nimic neobișnuit

... și fără să vreau
am fost expediat
împreună cu (pasămite)
literele mele
într-o oră sterilă

DIMINEAȚA ȘI ȚĂRMUL

în zori
te-am mângâiat
și te-am sărutat în taină
apoi am plecat
strecurându-mă neauzit printre umbre
lăsându-ți în dar
dimineața și țărmul

DEVORAT DE TRECUT

captiv
cauți neîncetat
ieșirea din labirint

ezitând să parcurgi
mai întâi
drumul spre tine

CUPRINS

Anonimus Magnus
Inima mea peticită
Tulburând tăcerea
Poemele tale
Și mai apoi
Cântecul lebedei
Ai învins
Iubire(a ta) telefonică
Întâmplări conjugate
Maiestuos
Despre scrierea poemului
Fâlfâitul eșarfei
Decembrie
Tu
Pietate
Seară de martie
Dont touch me
Poeme pre- și postdecembriste
Aprehensiune
Amurg
Învins
Departele tău
Cuvântul cuvintelor
Anotimpuri și voluptăți

Plutire de înger
Prada vulturului
Simfonie de mai
Dont touch me
Toamna la Veneția
Jurnalul lui Jonathan
Fără pudră și make-up
Obscenități nevinovate
Literale
Dimineața și țărnel
Devorat de trecut

DE ACELAȘI AUTOR :

Navigații. Poeme, Editura "Litera", București
1985

Constelația gemenilor. Poeme, Editura
"Facla", Timișoara 1988

Coiful de ceară, Editura "Hestia", Timișoara
1992

*Living-room cu scară interioară/ Living-room
mit Innentreppe*, ediție bilingvă româno-
germană, Editura "Hestia", Timișoara 1996

September auf der Ponte Rialto
("Septembrie pe Ponte Rialto"). Poeme (în
limba germană). Colectia Archenoach,
Editura R. Bărbulescu, München 2000

Il silenzio grida ("Liniștea strigă"). Poeme (în
limba italiană). Editura "Il Leggio", Veneția-
Chioggia 2001

Grammatik der Vergangenheit ("Gramatica
trecutului"). Poeme (în limba germană).
Editura Anthropos, Timișoara 2003

Anonimus Magnus. Poeme. Editura
Anthropos, Timișoara 2005

*** *Cuptorul de piatră*. Antologie de poezie
bavareză. Traducere, prefață și note de
Eugen D. Popin. Editura Hestia, Timișoara
2005

Dat la cules: 15.03.2005
Apărut: 2005
Tiparul executat la S.C. ARBEIT S.R.L.
Str. Pestalozzi 22
TIMIȘOARA